

Resa till Bryssel våren 2025

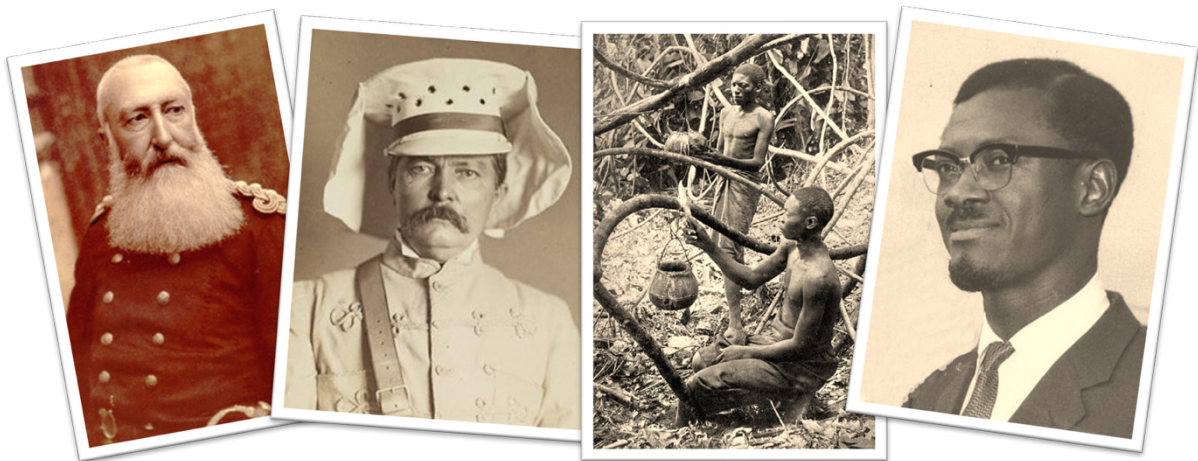
Om Bryssel

Bryssel är huvudstad i Belgien och fungerar också som centrum för många av EU:s viktigaste institutioner, till exempel EU-kommissionen och Europaparlamentets andra säte. Staden har cirka 1,2 miljoner invånare i storstadsområdet och är officiellt tvåspråkig – både franska och nederländska är officiella språk, även om franska dominerar i vardagen.

Staden styrs både som en del av Belgien och som en egen region, Brysselregionen, med eget parlament och regering. Belgien är en federal stat med tre regioner: Flandern, Vallonien och Bryssel. Detta speglar landets språkliga och kulturella mångfald.

Bryssel har en lång historia som går tillbaka till 900-talet, då den grundades som en handelsplats vid floden Senne. Under medeltiden växte staden och blev ett viktigt handelscentrum. På 1800-talet, efter att Belgien blivit självständigt från Nederländerna 1830, blev Bryssel landets huvudstad. Under 1900-talet har staden utvecklats till ett internationellt centrum för politik, ekonomi och kultur, särskilt efter andra världskriget då flera europeiska samarbetsorgan valde att etablera sig där.

Belgiens koloniala historia: Från Kongofristaten till självständighet

Belgiens koloniala historia är starkt förknippad med Kongo i Centralafrika. År 1885 skapade kung Leopold II Kongofristaten som sin privata koloni, utan att det belgiska folket hade mycket insyn. Under denna period (1885–1908) utnyttjades Kongo brutalt för sina naturresurser, särskilt gummi och elfenben. Miljontals kongoleser dog eller utsattes för våld, tvångsarbete och svält. Leopolds styre väckte internationell kritik, och 1908 tvingades han överlämna kontrollen till den belgiska staten.

Kongo blev då **Belgiska Kongo** (1908–1960) och förblev en belgisk koloni i över 50 år. Under denna tid förbättrades viss infrastruktur, men kolonin styrdes fortfarande utan demokrati och ofta med stor brutalitet. Den belgiska staten kontrollerade utbildning, ekonomi och politik, och de flesta kongoleser hade få rättigheter. Rasåtskillnad var tydlig, och självstyre var länge otänkbart, enligt det belgiska styret.

Efter andra världskriget ökade kraven på självständighet i många afrikanska kolonier, även i Belgiska Kongo. Under 1950-talet växte den politiska medvetenheten bland kongoleser, och rörelser för

självständighet växte fram och 1959 bröt det ut oroligheter i huvudstaden Léopoldville (nu Kinshasa), vilket tvingade Belgien att agera snabbt.

Redan 1960 blev **Kongo självständigt**, men övergången skedde hastigt och utan förberedelser. Landet kastades snabbt in i politisk kris och våld, och många belgare lämnade landet.

Belgiens koloniala arv är fortfarande ett känsligt ämne, både i Belgien och i Demokratiska republiken Kongo, där minnet av kolonialtiden ännu präglar samhällsutvecklingen.

Belgien 1914–1945: ockupation och frigörelse

Mellan 1914 och 1945 drabbades Belgien hårt av två världskrig. När Första världskriget bröt ut 1914 försökte Belgien förbli neutralt, men Tyskland invaderade landet för att snabbt kunna nå Frankrike. Den tyska invasionen ledde till hårda strider och stora förluster, särskilt i Flandern, där fronten frös i ett blodigt skyttegravskrig. Belgien ockuperades till stor del av tyskarna fram till krigsslutet 1918. Under ockupationen led befolkningen av brist på mat, tvångsarbete och förtryck.

Efter Första världskriget återuppbyggdes Belgien, men spänningar fanns kvar. Landet fick några nya territorier (bland annat Eupen-Malmédy), men också stora ekonomiska och sociala problem. Mellankrigstiden präglades av ekonomisk oro, arbetslöshet och politiska motsättningar. Trots detta försökte Belgien återigen hålla sig neutralt när andra världskriget närmade sig.

Men i maj 1940 invaderades Belgien åter av Nazityskland, och landet kapitulerade efter bara 18 dagar. Under den tyska ockupationen 1940–1944 led civilbefolkningen av förföljelser, brist på livsmedel och tvångsarbete. Judar och motståndsmän fördes till koncentrationsläger. En motståndsrörelse växte fram, samtidigt som vissa grupper samarbetade med nazisterna.

1944 befriades Belgien av de allierade, men landet låg åter i ruiner. Tiden mellan 1914 och 1945 var därför en period präglad av våld, lidande och förändring – men också av motstånd och återuppbyggnadsvilja.

Bryssels stadsdelar

Bryssel är en stad med stor kulturell variation, något som märks tydligt i dess olika stadsdelar. Varje område har sin egen prägel, vilket speglar både Belgiens historia och invandring från hela världen.

Ett exempel är **Matongé**, Bryssels afrikanska kvarter, som ligger i stadsdelen Ixelles. Här finns många affärer, frisörer, restauranger och kulturcenter med rötter i Centralafrika, särskilt Kongo. Det är ingen slump – Belgien var tidigare kolonialmakt i området som kallades **Belgiska Kongo** (nuvarande

Demokratiska republiken Kongo), och många kongoleser flyttade till Belgien under och efter kolonialtiden. Matongé är i dag en livlig och färgstark stadsdel som både visar på kolonialhistoriens spår och på den afrikanska diasporans roll i dagens Belgien.

Andra delar av Bryssel har helt annan karaktär. **EU-kvarteren** runt Rue de la Loi är moderna och domineras av glaskontor, ambassader och internationella organisationer. Här arbetar tusentals tjänstemän från hela Europa. **Stadskärnan**, med Grand-Place i centrum, är känd för sina gamla byggnader, chokladaffärer och turister. I kontrast till detta finns **Molenbeek**, en arbetarstadsdel med stor andel invånare med rötter i Mellanöstern och Nordafrika. Molenbeek har ibland fått negativ uppmärksamhet i medier, men är också ett område med stark gemenskap, nya kulturinitiativ och unga entreprenörer.

Bryssels stadsdelar visar hur en stad kan rymma både historiska arv och samtida globalisering – allt inom samma stad.

Bryssel – centrum för europeiskt samarbete

Bryssel kallas ofta för "EU:s huvudstad" eftersom flera av Europeiska unionens viktigaste institutioner finns där.

Här finns **Europeiska kommissionen**, som föreslår nya EU-lagar och ser till att medlemsländerna följer reglerna. Även **Ministerrådet** (formellt: Europeiska unionens råd), där ministrar från EU-ländernas regeringar möts, har sitt huvudsäte i Bryssel. **Europaparlamentet** har visserligen sitt officiella säte i Strasbourg i Frankrike, men många av parlamentets utskott och möten hålls också i Bryssel.

Dessutom finns **Natos högkvarter** i utkanten av Bryssel. Nato är en försvarsallians mellan Europa och Nordamerika, och att dess ledning finns i samma stad som EU:s institutioner visar hur viktigt Bryssel är som politiskt nav.

Att så många internationella organisationer har valt Bryssel som bas gör staden till ett av världens mest inflytelserika centrum för diplomati och samarbete.

EU och Nato i Bryssel – viktiga institutioner i Europas samarbete

Bryssel är en viktig stad för både Europeiska unionen (EU) och försvarsalliansen **Nato**. Här finns flera centrala institutioner som påverkar besluten som tas i Europa – både inom politik, ekonomi och säkerhet.

Europeiska unionens institutioner i Bryssel:

- **Europeiska kommissionen**
Kommissionen fungerar som EU:s "regering". Den föreslår nya lagar, ser till att EU:s regler följs och förvaltar budgeten. Kommissionen representerar hela EU, inte enskilda medlemsländer.
- **Europeiska unionens råd (Ministerrådet)**
Här möts ministrar från medlemsländernas regeringar för att besluta om nya EU-lagar tillsammans med Europaparlamentet. Vilken minister som deltar beror på ämnet – det kan vara miljö, ekonomi eller utbildning.

- **Europaparlamentet (Brysseldelen)**

Även om parlamentets officiella säte är i Strasbourg, hålls många av dess utskottsmöten och sessioner i Bryssel. Parlamentet beslutar om lagar och budget tillsammans med Ministerrådet och representerar EU:s medborgare.

Partigrupper i Europaparlamentet

Europaparlamentet består av folkvalda ledamöter från alla EU:s medlemsländer. Ledamöterna organiserar sig i **partigrupper** efter ideologi snarare än nationalitet. Dessa grupper samlar partier med liknande värderingar från olika EU-länder.

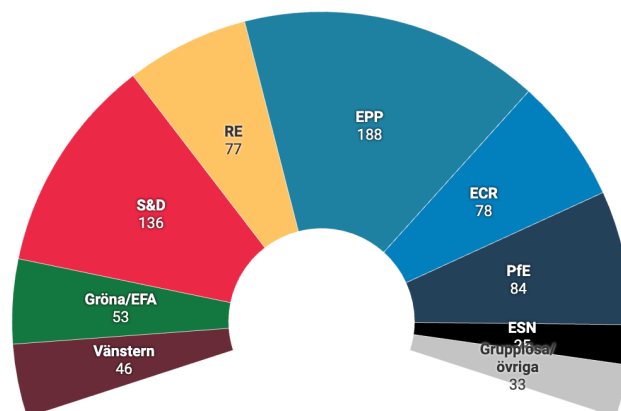
De största partigrupperna är:

- **Europeiska folkpartiet (EPP)** – en kristdemokratisk och konservativ grupp som ofta är störst i parlamentet. Den står för marknadsekonomi, EU-samarbete och traditionella värderingar.
- **Progressiva förbundet av socialdemokrater (S&D)** – en grupp med socialdemokratiska partier som betonar välfärd, jämlikhet och social rättvisa.
- **Renew Europe (RE)** – en liberal grupp som vill stärka EU:s roll, främja frihandel och individens rättigheter.
- **De gröna/EFA** – består av miljöpartier och regionala partier. Gruppen fokuserar på klimat, mänskliga rättigheter och demokrati.
- **Europeiska konservativa och reformister (ECR)** – en EU-kritisk, konservativ grupp som vill minska EU:s makt och värna nationellt självbestämmande.
- **Identitet och demokrati (ID)** – en nationalistisk och invandringskritisk grupp med flera högerpopulistiska partier.
- **Vänstern i Europaparlamentet (The Left)** – består av socialistiska och kommunistiska partier som vill ha mer ekonomisk jämlikhet och mindre marknadskrafter.

Partigrupperna efter EU-valet | 15 juli 2024

Grafiken visar antalet mandat per partigrupp i EU-parlamentet inför veckans konstituerande möte i Strasbourg.

EPP | Konservativa och kristdemokrater
S&D | Socialdemokrater
PfE | Högerpopulistiska EU-kritiker
ECR | Nationalkonservativa
Förnya Europa | Liberaler
De Gröna/EFA | Miljöpartier och separatister
Vänstern | Vänsterpartier
ESN | Högnationalistiska EU-kritiker
Grupplösa | Ledamöter utan partigrupp

I "Grupplösa" ingår även partier vars partigrupp i nuläget är okänd.

Grafik: Europaportalen • Källa: [Europaparlamentet](#) • Skapad med [Datawrapper](#)

Svenska ledamöter i Europaparlamentet (2024–2029)

Europaparlamentet har totalt **720 ledamöter**, och **21 av dem kommer från Sverige**. Antalet ledamöter per land beror på befolkningens mängden, och Sverige har samma antal som exempelvis Portugal, Grekland, Tjeckien och Ungern

(S) 5	(M) 4	(MP) 3	(SD) 3
Heléne Fritzon	Tomas Tobé	Alice Bah Kuhnke	Charlie Weimers
S&D	EPP	Gröna/EFA	ECR
(V) 2	(C) 2	(KD) 1	(L) 1
Jonas Sjöstedt	Emma Weisner	Alice Teodorescu Måwe	Karin Karlsbro
Vänstern	Förnya Europa	EPP	Förnya Europa

Svensk kommissionär – Jessika Roswall

Sveriges representant i Europeiska kommissionen är **Jessika Roswall** (Moderaterna). Hon tillträdde den 1 december 2024 och ansvarar för portföljen "Miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi".

I sin roll fokuserar Roswall på att: Främja cirkulär ekonomi och hållbara produkter, genomföra EU:s miljölagstiftning och nollföroreningsmål, stärka vattenförsörjning och vattenresiliens inom EU och bidra till internationella miljöavtal, såsom Kunming–Montreal-avtalet. Hon var tidigare EU-minister i Sveriges regering och har lång erfarenhet av EU-frågor.

Nato i Bryssel

Nato:s högkvarter

Nato (North Atlantic Treaty Organization) är en militär allians mellan europeiska och nordamerikanska länder, som bildades efter andra världskriget för att gemensamt skydda

medlemsländerna. Högkvarteret i Bryssel är centrum för samordning av försvaret och för diplomatiska möten mellan medlemsländerna.

